

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 13 marca 2009 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko D, przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

(Sprawa C-101/09)

(2009/C 129/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec

Strona pozwana: D

Przy udziale: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy poważne przestępstwo o charakterze innym niż polityczny lub naruszenie celów i zasad Organizacji Narodów Zjednoczonych w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony⁽¹⁾ ma miejsce wtedy, gdy cudzoziemiec przez wiele lat należał jako bojownik i funkcjonariusz, a czasowo także jako członek kierownictwa, do organizacji (tutaj: PKK), która w swojej zbrojnej walce z państwem (tutaj: Turcją) wielokrotnie stosowała metody terrorystyczne, ujętej w wykazie osób, grup i podmiotów znajdującym się w załączniku do Wspólnego stanowiska Rady w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, a ponadto cudzoziemiec na eksponowanym stanowisku aktywnie popierał walkę zbrojną prowadzoną przez tę organizację?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy wyłączenie z możliwości bycia uchodźcą na podstawie art. 12 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2004/83/WE wymaga, aby cudzoziemiec nadal stanowił zagrożenie?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi przeczącej: Czy wyłączenie z możliwości bycia uchodźcą na podstawie art. 12 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2004/83/WE wymaga przeprowadzenia odnoszącego się do danego przypadku badania proporcjonalności?

4) W przypadku udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi twierdzącej:

a) Czy badając proporcjonalność należy wziąć pod uwagę, że cudzoziemiec jest chroniony przed wydaleniem na podstawie art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. lub na podstawie przepisów krajowych?

b) Czy wyłączenie jest nieproporcjonalne jedynie w pewnych szczególnych, wyjątkowych przypadkach?

5) Czy jeżeli cudzoziemiec ma nadal prawo do azylu na podstawie krajowego prawa konstytucyjnego, pomimo istnienia podstawy wyłączenia przewidzianej przez art. 12 ust. 2 dyrektywy oraz pomimo odmowy przyznania statusu uchodźcy zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy, jest to zgodne z dyrektywą w rozumieniu art. 3 dyrektywy 2004/83/WE?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304, s. 12

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Firenze (Włochy) w dniu 13 marca 2009 r. — Camar Srl przeciwko Prezesowi Rady Ministrów

(Sprawa C- 102/09)

(2009/C 129/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Firenze (Włochy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Camar Srl

Strona pozwana: Prezes Rady Ministrów

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 14 pierwszej konwencji z Yaoundé stał na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwo członkowskie wewnętrznego podatku od bananów pochodzących z Somalii, który faktycznie nie był stosowany do bananów krajowych (których produkcja była całkowicie nieistniejąca lub nieznaczna) i nie był stosowany do żadnego rodzaju owoców krajowych?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie:

2) Czy protokół dotyczący bananów załączony do obowiązującej wówczas konwencji z Lomé stanowił przeszkodę dla poboru podatku od dokonywanego w roku 1990 przywozu do Włoch bananów somalijskich, niezgodnego z art. 14 pierwszej konwencji z Yaoundé, w świetle przepisów rzeczonoego protokołu w związku z przepisami protokołów analogicznych załączonych do poprzednich konwencji z Lomé i art. 5 drugiej konwencji z Yaoundé?

W przypadku odpowiedzi przeczącej:

3) Czy należy uznać, że protokoły dotyczące bananów załączone do konwencji z Lomé stoją na przeszkodzie zwiększeniu podatku, takiego jak włoski podatek od konsumpcji bananów pochodzących z Somalii, po dniu 1 kwietnia 1976 r., niezależnie od konkretnego wpływu tych zwyczajów na wywóz rzeczonych bananów?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 marca 2009 r. — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs przeciwko Weald Leasing Limited

(Sprawa C-103/09)

(2009/C 129/13)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Strona pozwana: Weald Leasing Limited

Pytania prejudycjalne

1. Czy w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie, w których podmiot gospodarczy w znacznym stopniu zwolniony z podatku stosuje strukturę leasingu środków trwałych obejmującą pośrednika będącego osobą trzecią, zamiast dokonania bezpośredniego zakupu środków trwałych, struktura leasingu środków trwałych lub jej część skutkuje korzyścią podatkową sprzeczną z celem szóstej dyrektywy⁽¹⁾ w rozumieniu pkt 74 wyroku z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie C-255/02 Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd przeciwko CCE (zwanym dalej „Halifax”)?
2. Biorąc pod uwagę fakt, że szósta dyrektywa przewiduje leasing środków trwałych przez podmioty gospodarcze zwolnione lub częściowo zwolnione z podatku oraz odniesienie Trybunału do „zwykłych transakcji handlowych” z pkt 69 i 80 wyroku w sprawie Halifax oraz z pkt 27 wyroku w sprawie C-162/07 Ampliscentifica, jak również brak takiego odniesienia w wyroku w sprawie C-425/06 Part Service: czy taki leasing stanowi nadużycie ze strony zwolnionego lub częściowo zwolnionego z podatku podmiotu gospodarczego, jeżeli w ramach zwykłych transakcji handlowych nie angażuje się on w transakcje leasingowe?
3. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2:
  - a) jakie jest znaczenie pojęcia „zwykłych transakcji handlowych” w kontekście pkt 74 i 75 wyroku w sprawie

Halifax: czy odnosi się ono do pkt 74 czy pkt 75 czy też do ich obu;

b) czy odniesienie do „zwykłych transakcji handlowych” dotyczy:

- 1) czynności, w które podatnik zazwyczaj się angażuje;
- 2) czynności, w które co najmniej dwa podmioty angażują się w normalnych warunkach rynkowych;
- 3) czynności, które są opłacalne;
- 4) czynności, które powodują obowiązki i ryzyko handlowe typowe dla powiązanych korzyści handlowych;
- 5) czynności, które nie są pozorne, gdyż mają charakter handlowy;
- 6) innego typu lub kategorii czynności?

4. Jeśli struktura leasingu środków trwałych lub jej część zostanie uznana za stanowiącą nadużycie, jaka kwalifikacja będzie właściwa? W szczególności, czy sąd krajowy lub organ podatkowy powinien:

- a) zignorować istnienie pośrednika będącego osobą trzecią oraz zliczyć uiszczenie podatku VAT od wartości wolnorynkowej opłat leasingowych;
- b) przekwalifikować strukturę leasingową jako bezpośredni zakup; czy
- c) przekwalifikować transakcje w inny sposób, który albo sąd albo organ podatkowy uzna za właściwy w celu przywrócenia sytuacji, która miałaby miejsce w przypadku braku transakcji stanowiących nadużycie?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 20 marca 2009 r. — Terre wallonne przeciwko Région wallonne

(Sprawa C-105/09)

(2009/C 129/14)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État